

Rezolutīvā daļa

1) Beļģijas Karaliste nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/73/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu paredzētos pienākumus, pareizi netransponējot:

— gan Direktīvas 2009/72, gan Direktīvas 2009/73 9. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

— Direktīvas 2009/72 37. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu un Direktīvas 2009/73 41. panta 4. punkta a) un b) apakšpunktu, kā arī

— Direktīvas 2009/72 37. panta 6. punkta a)–c) apakšpunktu un 9. punktu, kā arī Direktīvas 2009/73 41. panta 6. punkta a)–c) apakšpunktu un 9. punktu.

2) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 10, 13.1.2020.

Tiesas (astotā palāta) 2020. gadā 25. novembra spriedums (Okresný súd Košice I (Slovākija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – NI, OJ, PK/Sociālā poistovňa

(Lieta C-799/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 2008/94/EK – 2. un 3. pants – Darba ņēmēju aizsardzība darba devēja maksātnespējas gadījumā – Jēdzieni “darba ņēmēju neapmaksātie prasījumi” un “darba devēja maksātnespēja” – Nelaiemes gadījums darbā – Darba ņēmēja nāve – Atlīdzība par morālo kaitējumu – Prasījuma piedziņa no darba devēja – Neiespējamība – Garantijas iestāde)

(2021/C 35/22)

Tiesvedības valoda – slovaku

Iesniedzējtiesa

Okresný súd Košice I

Pamatlietas puses

Prasītāji: NI, OJ, PK

Atbildētāja: Sociālā poistovňa

Rezolutīvā daļa

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nevar tikt uzskatīts, ka darba devējs ir “maksātnespējas stāvoklī”, ja attiecībā uz viņu ir iesniegts pieteikums uzsākt izpildes procedūru, pamatojoties uz tādām tiesībām uz atlīdzinājumu, kuras ir atzītas ar tiesas nolēmumu, bet prasījums ir ticis atzīts par neatgūstamu šajā izpildes procedūrā šā darba devēja *de facto* maksātnespējas dēļ. Tomēr iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 4. punktu attiecīgā dalībvalsts ir nolēmusi minētajā direktīvā paredzēto darba ņēmēju aizsardzību attiecināt uz šādu maksātnespējas situāciju, kas ir konstatēta valsts tiesību aktos paredzētā procesā, kurš atšķiras no šā 2. panta 1. punktā minētajiem procesiem.

- 2) Direktīvas 2008/94/EK 1. panta 1. punkts un 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atlīdzība, kas darba devējam ir jāmaksā pārdzīvojušajiem tuviniekiem par morālo kaitējumu, kurš nodarīts nelaimes gadījuma darbā izraisītas darba ņēmēja nāves rezultātā, par “darba ņēmēju prasījumu, kas izriet no darba līgumiem vai darba attiecībām”, šīs direktīvas 1. panta 1. punkta izpratnē var tikt uzskatīta tikai tad, ja tā ietilpst jēdzienā “darba samaksa”, kā tas ir precizēts valsts tiesībās, un tas ir jānosaka valsts tiesai.

(¹) OV C 19, 20.1.2020.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 12. jūlijā Oliver Spieker iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 8. maija rīkojumu lietā T-92/18 Oliver Spieker/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Oliver Spieker (pārstāvji: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 8. maija rīkojumu lietā T-92/18 Spieker/EUIPO (“Science for a better skin”), ar kuru Vispārējā tiesa noraidīja prasību atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 12. decembra lēmumu lietā R 067/2017-4, ar ko tika noraidīta apelācijas sūdzība, ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdza atcelt atbildētāja nodaļas [pārbaudītāja] 2017. gada 20. marta lēmumu;
- atcelt Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 12. decembra lēmumu lietā R 067/2017-4;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējam ir radušies procesā Apelācijas ceturtajā padomē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Eiropas Savienības Tiesa (astotā palāta) ar 2020. gada 8. decembra rīkojumu noraidīja apelācijas sūdzību un nosprieda, ka lietas dalībiece, kurai spriedums ir nelabvēlīgs, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2020. gada 11. jūnijā João Miguel Barata iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2020. gada 2. aprīļa spriedumu lietā T-81/18 Barata/Parlaments

(Lieta C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: João Miguel Barata (pārstāvji: G. Pandey, avocat, D. Rovetta, avocat, V. Villante, avvocato)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Ar 2020. gada 3. decembra rīkojumu Tiesa (sestā palāta) nolēma apelācijas sūdzību noraidīt kā daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji acīmredzami nepamatotu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.